

under hvilket vi befinder os, forsvinder. Jeg tror ogsaa paa en bedre Tid efter denne, jeg ved ikke, om man skal kalde den Gimle, det er et temmelig stort Ord at bruge derom, idet det er Udtryk for, hvad vore Forfædre ventede sig efter Døden, men jeg vil sige til den ærede Ordfører, at jeg venter, at det danske Folk, naar den nye Grundlov nu træder i Kraft, ikke vil benytte den til at drive Landet over i et Tvangsstyre som det, vi er inde under i Øjeblikket. Jeg tror, den ærede Ordfører tager fejl, naar han gaar ud fra, at der i det ganske Land er almindelig Glæde over den Maade, hvorpaa Samfundet nu styres. Det er mit Haab, og det er Venstres Ønske, at man, naar Krigen er forbi, vil søge, saa godt som det er muligt, at komme tilbage til normale Tilstande. Hvad Venstre altid har kæmpet for, er ikke et Tvangsstyre, men folkeligt Selvstyre: At Folket selv i videst mulig Udstrækning skulde tage sine egne Anliggender i sin Haand og have Frihed til at bruge sine Evner og Kræfter aandeligt som timeligt til at fremme en Udvikling, der kan være til Gavn for Folket og Samfundet. Det Standpunkt indtager jeg fremdeles, og det haaber jeg er et Standpunkt, som ogsaa det danske Folk ikke vil forlade, men herom vil der naturligvis staa en Strid i den kommende Tid, og Forslaget til Beslutning om Nedsættelse af en parlamentarisk Kommission angaaende den Opgave, som er nævnt i Forslaget, er et Vidnesbyrd om, at det socialdemokratiske Parti ønsker noget ganske andet.

Den ærede Ordfører nævnte i Gaar en Række Eksempler paa, hvorledes enkelte Banker, enkelte Fabrikanter, enkelte Selskaber har udnyttet Forholdene til at erhverve sig stort Udbytte af deres Virksomhed, og hvor mange Millioner enkelte af disse forretningsdrivende har indkasseret. Han dvælede i særlig Grad ved Navnet Ballin. Jeg ved ikke rettere, end at denne Fabrikant og det ærede Medlem vil gaa Haand i Haand ved de forestaaende Valg, jeg forstaa derfor ikke, at den ærede Ordfører finder sig foranlediget til at drage denne enkelte Mand frem til offentlig Kritik og angribe hans Virksomhed og særlig de mange Millioner, han har indkasseret til sig og sine Aktionærer, naar dog denne Storkapitalist gaar Side om Side med den ærede Ordfører ved de kommende Valg. Jeg synes, man skal tage lidt mere varsomt paa de Mænd, man

skal kæmpe Side om Side med, end den ærede Ordfører gjorde i Gaar.

Det interesserede mig, at det ærede Medlem under Omtalen af de mange Forretninger, som havde tjent Penge, ogsaa aabent nævnte en Forretning, som har været meget omtalt i den senere Tid, Arbejdernes Brændselsforsyning, og det interesserede mig, at den ærede Ordfører sagde ligefrem: Det er en Forretning, der har tjent mange Millioner. Men medens den ærede Ordfører nævnte, hvor mange Millioner andre havde tjent, glemte han at nævne de mange Millioner, som denne store Forretning har tjent. (*Ordføreren for Forslagsstillerne* [Hans Nielsen, Skanderborg Amts 1ste Valgkreds]: Jeg ved det ikke). Saa burde det ærede Medlem have søgt Oplysning derom, for han har jo Adgang til at faa Klarhed over dette Spørgsmaal, som interesserer mange Mennesker. Men det ærede Medlem trøstede sig med, at vel var der tjent mange Millioner paa denne Forretning, men de var kommet Arbejderne til gode. Jeg synes, det er et noget aparte Ræsonnement af det ærede Medlem, naar han i det hele er imod en saadan Udnyttelse af Kapital, som saa mange gør sig skyldig i, at han da udskylder Arbejderne eller Socialdemokraterne, at de laver en saadan Forretning, med den Begrundelse, at de skal have Lov til at tjene mange Penge, fordi disse Penge kommer Arbejderne til gode. Var det dog ikke meget mere naturligt, om Arbejderne, som ønsker, at man skal leve saa billigt som muligt og komme saa godt gennem de forhaandenværende Vanskeligheder som muligt, var gaaet i Spidsen og havde optaget en Konkurrence med de andre store Kulleverandører og sat Prisen ned. Det vilde have været til Fordel for Samfundet i det hele. At den ærede Rigsdagsmand fører Kritik mod de mange Millioner, som forskellige Forretninger har tjent, samtidig med, at han uden Kritik hævder, at den Forretning, som han maa staa særlig nær, og som han burde have vidst anderledes Besked om, end han ifølge sin Afbrydelse gør, skulde have Lov til at tjene saa meget, den vilde, synes jeg ikke er passende.

Det ærede Medlem oprullede for os et Billede af de mange Millioner, der i disse Krigsaar var tjent paa forskellige Omraader, og jeg kan selvfølgelig være enig med det ærede Medlem i, at der er tjent meget for meget, at Aktieselskaber og Kapitalister har udnyttet Konjunkturerne i alt for høj Grad, men sam-